

have tabt Interessen, saaledes rent personlige Sager, nødvendige Detailler o. s. v.; men dem vilde Forfatteren uden Tvivl have borttaget, dersom han havde kommet til at udføre sin Plan, nemlig selv at udgive Bogen. Det har derfor været Udgiverens Opgave at fjerne saadanne nødvendige Ting, og ogsaa i denne Henseende synes det, at Johnstrup har været heldig.

Det vilde føre os for vidt paa dette Sted at gaa nøjere ind paa den omtalte Bog. Vi ville kun tilføje, at Gieseckes Skrivemaade af Stednavnene i Grønland i mange Henseender er meget uoverensstemmende, og af denne Grund har Justitsraad *Rink* i Bogen indført et værdifuldt Afsnit om de grønlandske Stednavnes Retskriv-

ning og Etymologi. Fremdeles er der vedføjet 3 smukke Kaart over de Dele af Grønland, som Giesecke har gjenstet. Det hele Skrift er saaledes, at det gjør Udgiveren den største Ære, og enhver, der har Interesse for vore nordlige Bilande, maa glæde sig over, at det er kommet frem. Det er allerede en Menneskealder siden, at det danske Folk vaagnede op af sin Drøle og blev sig selv; det er derfor Skade, at der skulde hengaa saa mange Aar efter, at dette var sket, inden de styrende fik Øjet op for, at vi skyldte os selv og hele Verden af al Kraft at undersøge de udstrakte Lande imod Nord, som høre under den danske Krone.

Mindre Meddelelse.

En Handelsvej til Sibirien. I Anledning af Kaptajn Brandts Artikel i nærv. Tidsskrift (se 2det Bind, S. 45) tillader jeg mig at gjøre et Par Bemærkninger, der dog ikke, saaledes som Brandts, støtte sig paa personlige Erfaringer, men vel paa en paalidelig historisk Overlevering.

I sit Værk „Viermalige Reise durch das nördliche Eismeer“ skriver den navnkundige russiske Admiral Lütke (1ste Bind, S. 76), at Kysterne af Polarhavet allerede i Midten af det 16de Aarhundrede til Dels vare kjendte af russiske Søfolk. De sejlede i smaa, flade Skibe (Lodje) fra det hvide Hav til Petsjoras Munding og over det kariske Hav til Objs og Jenisejs Munding. Undertiden udførte de hele Rejsen til Søs, men i Almindelighed trak de dog, for at formindske Afstanden, deres Baade over den Halvø, der skiller det kariske Hav fra Obj. I sidste Fald var deres Rute følgende: De sejlede fra det kariske Hav op ad Mutnajafloden og naaede da efter 8 Dages Sejlads 2 Søer af 10—12 engelske Miles Omkreds; dér lossede de Fartøjerne og trak dem dernæst 200 Favne over Land til Selenojssøen, hvorpaa de ad Floden af samme Navn sejlede ud i Objs Bugt. Tilbagerejsen til Søs fra Obj til Arhangelsk tog i Almindelighed 3—4 Uger. Fra Obj til Jenisej brugtes i Reglen 2—3 Uger.

Naar man kjender dette og læser Brandts Forslag, der jo baade er smukt og praktisk, om at lægge en Jærnvej over den 3 Mil brede Landtunge imellem det kariske Hav og Obdorsk, synes det mig, at man kommer til at tænke

paa, at det vistnok vilde være baade billigere og nemmere at føre en Kanal ad den oven for angivne Vej; det var vel kun smaa Fartøjer, der færdedes paa disse Floder, men det er vel ikke vanskeligt at kanalisere dem, saa vel som at holde en Rende aaben gjennem Søerne. Der er da kun tilbage at gjenemskære en Strækning paa 200 Favne, hvad der i et fladt og lavt Land ikke kan være nogen stor Hindring. Man undgik derved al Omlodsning o. s. v., uden dog at være nødt til at forsøge den usikre og farlige Sejlads nord om Hvideø. Der kan maaske indvendes herimod, at den af Brandt foreslaaede Rute er saa meget kortere, at Skibene kunne sejle den to Gange i Løbet af en Sommer; men naar man husker paa den korte Tid, som Brandt anfører for disse Egnes Sejlbarhed, kunde der vel aldrig være Tale om mere end én Tur for hvert Skib; thi man maatte vel regne 7 Uger fra den Tid, Skibet forlod Kjøbenhavn, London eller hvilken anden Havn, man tænker sig som Udgangspunkt for en saadan Rute, til det kunde være tilbage igjen. For Resten kunde man jo let faa det dobbelte Antal Ture frem ved at have en Mellemstation f. Ex. Tromsø, der omtrent ligger midtvejs paa den omtalte Rute; men det Kompagni, der vilde overtage Farten paa disse Egne, maatte i saa Fald raade over ikke ringe Kræfter for at kunne dele dem.

Efter at dette er nedskrevet, ser jeg, at man i Rusland har fattet samme Tanke, som her er fremsat, og der er altsaa Grund til at haabe, at den bliver bragt til Virkelighed.
A. Høgaard.